

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: J. Š., zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2009, č. j. 10 Ca 253/2009 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 2400 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 11. 2008, č. j. 2008/59349 - 424, podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil jím napadené rozhodnutí Úřadu práce Brno-město ze dne 29. 7. 2008, č. j. BMA-59/2008. Uvedeným rozhodnutím úřadu práce bylo podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušeno řízení ve věci uspokojení splatných mzdových nároků žalobce nevyplacených mu zaměstnavatelem. Důvodem přerušování řízení bylo trestní řízení vedené proti žalobci, neboť výsledek trestního řízení má ve vztahu k správnímu řízení charakter

předběžné otázky. Podle žalovaného postupoval úřad práce v souladu se zákonem, když na základě podaného trestního oznámení správní řízení přerušil.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 21. 12. 2009, č. j. 10 Ca 253/2009 - 22, žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen. „s. ř. s.“), odmítl. V odůvodnění soud poukázal na to, že žalobce napadá rozhodnutí, které nezasáhlo do jeho subjektivních hmotněprávních oprávnění a není tedy rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Jedná se o rozhodnutí, které pouze upravuje vedení řízení, žalobci tedy nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva či povinnosti, a proto je toto rozhodnutí ze soudního přezkumu vyloučeno [§ 70 písm. c) s. ř. s.].

Ve včas podané kasační stížnosti žalobce (dále též „stěžovatel“) tvrdí nezákonnost usnesení Městského soudu v Praze o odmítnutí návrhu [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Stěžovatel je toho názoru, že usnesení úřadu práce v kontextu s rozhodnutím žalovaného o odvolání mu zakládají práva na vyplacení mzdových nároků za období prosinec 2007 až únor 2008, a to proto, že je nesporné, že mu tyto mzdové nároky vznikly, a za situace kdy předložil doklady, které zákon č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, požaduje. Výše zmíněná rozhodnutí mu mohou rovněž zakládat povinnosti, jako např. povinnost doplnit svá tvrzení jakožto žadatele o uspokojení mzdových nároků nevyplacených zaměstnavatelem. Žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2009, č. j. 10 Ca 253/2009 - 22, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud, vázán důvody a rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), neshledav vady, k nimž by podle § 109 odst. 3 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti, posoudil kasační stížnost takto:

Soud ve správním soudnictví nepřezkoumává každé rozhodnutí správního orgánu [§ 68 písm. e) s. ř. s.]. Z přezkoumávání jsou vyloučena rozhodnutí, na která dopadají kompetenční výluky obsažené v § 70 s. ř. s. Mezi ně náležejí podle písmena c) téhož zákonného ustanovení také úkony správního orgánu, kterými se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, přerušení řízení je v praxi správních soudů považováno za úkon správního orgánu, jímž se upravuje vedení řízení. Na tom nic nemění skutečnost, že ve správním řízení lze podat proti rozhodnutí o přerušení řízení odvolání a stěžovatel této možnosti v dané věci využil. Vzhledem k tomu, že úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správními orgány, jsou vyloučeny ze soudního přezkoumání, návrh, kterým se žalobce domáhá přezkoumání tohoto rozhodnutí, je podle soudního řádu správního nepřípustný a soud jej podle jeho § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítne (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007 - 62, dostupný na www.nssoud.cz). Rozhodnutím úřadu práce přitom došlo jen k přerušení správního řízení ve věci uspokojení splatných mzdových nároků zaměstnance nevyplacených mu zaměstnavatelem, a nikoliv k přiznání práva na jejich

vyplacení či k uložení povinnosti žadateli doplnit svá tvrzení, jak stěžovatel uvádí. Tímto prvoinstančním rozhodnutím tedy nebyla stěžovateli přiznána žádná práva ani uloženy žádné povinnosti. Městský soud v Praze tedy nepochybil, když žalobou napadené rozhodnutí o odvolání považoval za úkon, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, a žalobu proti němu jako nepřipustnou odmítl.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť stěžovatel ve věci nebyl úspěšný a žalovanému nevznikly náklady, které by přesahovaly jeho běžnou úřední činnost.

Stěžovateli byla zástupkyní pro řízení o žalobě ustanovena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2009, č. j. 2 Cad 140/2008 – 8, Mgr. Dagmar Rezková Dřímálová. Takto ustanovená zástupkyně je přitom oprávněna zastupovat účastníka řízení také v řízení o kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 - 117, publikované pod č. 1460/2008 Sb. NSS). V takovém případě hradí odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů stát (srov. § 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni stěžovatele byla přiznána odměna za zastupování stěžovatele podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to za jeden úkon ve výši 2100 Kč za podání kasační stížnosti ze dne 18. 1. 2010 a náhrada hotových výdajů v částce 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky). Celkem tedy odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů činí 2400 Kč, která bude zástupkyni stěžovatele vyplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu